

בנצחהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

תרומה

גליון רכ"ד

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718-298-3717 ולהקיש 1
בארץ ישראל 072-278-6444 ולהקיש 1
בענגלאנד 0203-874-6800 ולהקיש 1

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל
נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com
ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל
ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

פרשת תרומה

צדקה מהפכת מידת הדין לרחמים * בכח צדקה מתקרבים לה' * רפואה בזכות להחיות עני * קופת רבי מאיר בעל הנס - צדיק שתוכל לדבר וליתן לו כמה שתרצה * הרה"ק מקארלין נתן לאברך להדליק מנרו לולקע בשביל מעות לא"י * מצות צדקה חשוב יותר מלימוד התורה * חשיבות התורה עם שאר המצוות * ניתוספו לו שתי שנים בזכות חסד * הראה נא לי נעליך * זה ספר תולדות האדם * להגביה המעות ע"י קיום מצוות * רודף צדקה הקב"ה ממציא לו מעות לעשות צדקה * להפריש שעה להתבודדות לה' * שולחנו בתכלית הכשרות עם אורחים

פרשת זכור

לבטל הגאווה הבא מעמלק הוא היצה"ר * הקב"ה מקבל גם השפלים * מחיית עמלק בכח האמונה בהשגחה הפרטית * להתמלא בבושה ויראת אלוקים * כפי מחיית עמלק שבו כך ימחה ה' זכר עמלק

פודים

קריאת המגילה

אין אות במגילת אסתר שאין טמון בו ישועות * ע"י קריאת המגילה יצו ה' ברכה באסמך * לעורר החסדים של ימי מרדכי ואסתר * נכתבה ברוח הקודש * מביע אהבת ה' לבנ"י * כח בקריאת המגילה לתקן את הדרכים * תיקון לחטאים חמורים * רצה להרוג היהודים שלא יתפללו להצלת מרדכי

משלוח מנות ומתנות לאביונים

מציל נפשו משאול * בכח הצדקה מציל עצמו משטן ופגע רע * ע"י מעשה הנדיבות מתעורר שורש הנדיבות * מבטלים כל מיני חולאים * אהבת הכסף ביום הזה

לבסומי בפודיא

תשובה מאהבה להפוך זדונות לזכיות * לבסומי לקיים המצוות בלי דעת * במסירות נפש * להזהר שלא לבטל שמחת החג * אין אונס * לבסומי ולא להשתכר

השפעות החג

כל אחד נושע פורים בתפלתו * בפורים משיגים חיים חדשים * הקרובים והרחוקים * סליחה וכפרה לא מצד מעשינו * כל אחד יכול להתקרב לה' * מקבץ כל הפעולות ומתהפכים לטובה * זוכה בגורל בפני עצמו * הארה לדורות עולם * בכח השמחה מבטלים הקטרוגים * לעקור בחינת המן מקרבו * עינים טובות * יוצא מהשק של יצה"ר ומתמלא שמחה * כוונתו של המן לעשות חג

פרשת תרומה

דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי (כה, ב).

שיכול לפתוח סגירת לבנו, דער מיט
לערנען, דער מיט א קאפיטל תהלים,
דער מיט א גראשן צדקה (זה בלימוד תורה,
וזה עם מזמור תהלים, וזה בפרוטה לצדקה).

רפואה בזכות להחיות עני

בשבוע שעבר בכינוס השנתי של מפעל
הקדוש 'חסד בוומס'ב, סיפר
ש"ב הגאון הצדיק המפורסם, רבי אלימלך
בידערמאן שליט"א, סיפור נורא על הרה"ק
רבי מרדכי מזעוויהל זי"ע, בן הרה"ק ר'
שלמה'קע מזעוויהל זי"ע, שבא פעם אחת
אליו יהודי, וביקש ממנו היות שלפני
שלושים שנים חלה במחלה הידועה ל"ע
ול"ע, והרופאים התייאשו כבר לגמרי,
ואמרו שיכתוב צוואה, ואז בירכו הרבי
ברפואה שלימה, ובדרך נס נתרפא, ועכשיו
אחרי כשלושים שנה חזר המחלה עוד
פעם, וביקשו שיפציר כתפילה בעדו, נענה
לו הרה"ק מזעוויהל: דעמאלטס איז
געווען אנדערע צייטן, איך האב
דעמאלטס נישט געהאט קיין געלט
פאר חלות אין וויין אויף שבת, און
די האסט מיר מחיה געווען מיט א
סכום אויף הוצאות שבת, האט דיר
דער באשעפער וואס זאגט 'שמוע
אשמע צעקתו כי חנון אני' געהאלפן

צדקה מהפכת מידת הדין לרחמים

החיד"א ז"ל ברוח חיים (הרוש ח), ויקחו
לי תרומה. גודע מעלות הצדקה
רבו כמו רבו, ומכללם דמהפכת מדת הדין
לרחמים, וידוע דשם המיוחד הוי"ה הוא
מידת הרחמים, וזה שנאמר 'ויקחו לי
תרומה' שהוא הצדקה, 'לי לשמו' דהיינו
שם הוי"ה, שהוא שם הרחמים.

בכה צדקה מתקרבים לה

זקה"ק הרבי ר' מרדכי'לי מנאדבורנא זי"ע
בספר מאמר מרדכי מפרש, ויקחו
לי 'תרומה', פירוש שיקחו ויתרמו את
עצמם קודש לי, 'מאת כל איש', אפילו
שאינו צדיק והוא איש פשוט, שאינו בר
הכי לדבק בו ית' על ידי תורה ועבודה,
'אשר ידבנו לבו' יוכל לבא לזה על
ידי מדת הנדיבות בצדקה וגמילות
חסדים, 'תקחו את תרומתי' שיוכלו
כולם ליקח את עצמם, ולהתרומם
מהבלי עולם הזה ולהיות קודש לה'.

וכן דיבר בקדשו הרה"ק הבית אברהם
מסלאנים זי"ע בלשון הק': 'ויקחו לי
תרומה' ער זאל זיך אויף הויבן צו גאט
ב"ה (שיתרומם להקב"ה), כל אחד ואחד במה

הרה"ק ואמר: ימחול נא רבינו, כי יש לי ארון קשה, וצריך אני להרבה ישועות, ועל רבינו שמעתי ששומע שוועת עמו ומשיב על כל דבר, ע"כ באתי אל רבינו שיראה להושיט לי ישועות רבות.

ואמר הרה"ק, אחרי שצריך אתה להרבה ישועות, למה לא תלך גם כן אצל צדיקים אחרים שיתפללו בעדך? והשיבו האישי: ולאן אסע?! ויאמר לו תסע לבעלזא! השיבו האישי: שם אין מניחים את האדם לדבר הרבה! ויאמר הרה"ק: תסע לשינאווא, כי הרה"ק משינאווא מניח לדבר! השיבו: שם אין מניחים הגבאים לכנוס להרבי רק אם נותנים להם מתנה גדולה, וכשכליתי לדבר דברי ויצאתי מהרבי, ואני רוצה שוב לכנוס מחמת ששכחתי דבר אחד מבקשים הגבאים עוד הפעם נדבה גדולה, אמר לו הרה"ק: תסע לקאמארנא! השיבו: שם הרבי בעצמו מבקש פדיון גדול! ויאמר לו הרה"ק: ושאר צדיקים לא מצאת?! ויען ויאמר: הלא צריך אני לרבי שיהיה ישועתו בטוחה!

ויאמר לו הרה"ק: א"כ אפוא, הא לך קופה זו, קופת רבי מאיר בעל הנס, זהו צדיק שתוכל לדבר דברים הרבה כאשר ברצונך, והגבאים יניחו לך לכנוס בכל פעם שתרצה, ותוכל ליתן לו כמה שתרצה, והישועה בטוחה יותר מכאשר תבא אלי, רק כאשר תהיה הקופה מלאה תביא אותה אלי ואשלחו לארה"ק, ופטרו לשלום.

בזכות דעם, היינט בין איך שוין א גרויסע רבי, און איך האב ב"ה פון וואס שבת צו מאכען, גיי זיך אויף א ארימער יוד און די געסעלך פון ירושלים, און געב אים א סכום אויף הוצאות שבת, און בעט אים א ברכה, וועסטו ווערען געזונט בעזר השם. (תרגום: אז היו זמנים אחרים, לא היו לי מעות בשביל חלות ויין לשבת, והחיייתה את רוחי בסכום להוצאות שבת, והקב"ה האומר 'שמוע אשמע צעקתו כי חנון אני' עזר לך בזכות זה, משא"כ היום אני רבי גדול, ויש לי ב"ה כדי מחסורי לעשות את השבת, איעצך ויה אלוקים עמך, לך ותחפש עני ברחובות ירושלים, ותתן לו סכום על הוצאות שבת, ותבקש ממנו ברכה, ובעזרת ה' תתרא).
ה' תתרא).

קופת רבי מאיר בעל הנס - צדיק שתוכל לדבר וליתן לו כמה שתרצה

ראיתי בספר זכרון נפתלי (אות יד) מעשה נורא בענין צדקת ארץ ישראל, על הרה"ק ר' נפתלי הירצקא מראצפערט זי"ע, עיני ראו יהודי אחד שבא אל הצדיק זי"ע, ונתן לו פיתקא כנהוג ובירכו, והלך לו מאתו אל הרכבת, ושוב שב אליו שצריך עוד לישועה אחרת, והלך ובא עוד פעם אחרת שנוכר שיש לו עוד ענין להזכיר, וכן כמה פעמים, עד שהיה לשחוק לרואיו שזה הולך ובא בכל פעם בבקשה אחרת.

והאישי הנ"ל הרגיש בדבר שהוא כבר למורה ומשא על הרה"ק, שהולך ובא הרבה פעמים, והתחיל לפייס את

כי תאכל וגו', ובגמרא (ברכות ה, א) גדול הנהנה מיוגיע כפו יותר מירא שמים, ויאמין לוי אהובי שגמילות חסד אחד או פרוטה צדקה אחת או שאר מצות מעשיות, ובפרט הכנסת אורחים, וכל מה שבכלל כל התורה אין בכלל אלא מה שבפרט, ומהפרט נעשה כלל גדול בתורה, וכל פרט בפני עצמו הוא כלל, כללי של דבר הוא יותר טוב מכמה שבוניות, ואפשר שנים שהוא לומד בתורה, שהעיקר הלימוד הוא לעשות, ומי ומי עלה למרום להוריד עוז מבטחה כאשר איש הנאמן ועוסק באמונה, וצא ולמד מהשאלות ששואלן נשאת ונתת באמונה וקבעת עתים לתורה, וזוהי מי שעוסק באמונה אין החיוב עליו רק בקביעות עתים לתורה.

ולהבינד הענין יותר, כי ידע כי בעת שהוא לומד, אינו מקשר עצמו נפשו ורוחו ונשמתו להתענוג אמיתי, כאשר הוא עושה המצוה בעשיה (במעשה המצוה בפועל יש יותר תענוג אמיתי מבשעת הלימוד), ומקשר עצמו עם מי שהוא עושה עמו המצוה, וזה בחינת זכר ונקבה, והתענוג שמקבלין שניהם היא ההולדה, וזהו תולדותיהם של צדיקים מעשיהם הטובים.

וידע אהובי שזה עיקר השלימות, לבד מבני עליה אשר הם עושים יחודים בכל תנועה ותנועה, ובפרט בכל דיבור ודיבור, ועל זה נאמר (קהלת ז, כג) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, והדרך כבושה לפני בעלי בתים הרוצים להיות פור מרע ועשה טוב, כאשר כתבתי יותר

הרה"ק מקארלין הדליק מנרו לולקע בשביל מעות לא"י

מסופר בכתבי ר"י שו"ב, מנהגו של הרה"ק רבי שלמה מקארלין ז"ע היה ללמוד גמרא בעיון בכל יום, והיה לומד באימה וביראה כ"כ עד שהיה הדלת פתוח, ונפל אימה על כולם שלא היו יכולים לכנוס, פעם דיברו שני אברכים ביניהם, ואחד אמר לחבירו: אם תתן רובל אחד לארץ ישראל, אלך ואדליק את הלולקא שלי מהגר של רבינו, וחבירו נתן לו מיד רובל אחד, וזה היה נתינת גדולה בשנים הקדמונים, והאברך התחיל להתקרב לחדרו של הרה"ק, אבל בכל פעם שהתחיל לילך חזר לאחוריו עד שבא לחדרו הק', וכאשר התקרב התחיל לילך להגר, אבל התחיל לרתת, וחצי מהטבק שבסיגר נפל, והרגיש בו הרה"ק מקארלין, ויצעק האברך בזה"ל: א רובעל ארץ ישראל געלט (שזה בשביל רובל למעות ארץ ישראל), ויקח הרה"ק בעצמו את הגר והדליק לו את הלולקע (המקמרת).

מצות צדקה חשוב יותר מלימוד התורה

בספר בית אהרן (ליקוטים) מובא איגרת הקודש מהרה"ק רבי אשר מסטאלין ז"ע, בזה"ל: ומה שסיפר לי חתנו שיחיה, שמעלתו עצל במלאכתו מלאכת שמים, ואינו עוסק במשא ומתן, ורוצה להיות יושב אוהל ומקנה, ידע אהובי שלא טוב זה הדרך, ומקרא מלא הוא יגיע כפיך

להאיש העני, ושאל: הלא הטיליפ שלי הוא ממש כמו של הנגיד הנ"ל ומדוע צחקתם עלי?! והשיבו לו: הלא הנגיד הנ"ל הוא מלוכב מכף רגל ועד ראש עם בגדים יקרים, אך האמת שהטיליפ הוא יקר מכל, אמנם לא כן אתה שאתה הולך בלא מכנסיים, כמו כן ממש כוונת המשנה הלז (בתחילת פאה) שחושב כיבוד אב וכו', שהם הבגדים מכף עד רגל ועד ראש, אך תלמוד תורה הוא הטיליפ שהוא יקר מכל, אבל מי שהוא ערום ויחף ואין לו רק הטיליפ הלא אך לצחוק הוא.

ניתוספו לו שתי שינים בזכות חסד

בספר אור דניאל (פרשת בהר) מביא בשם הרב נסים יגן זצ"ל, שסיפר כיצד ניתן לקבל מתנת שמים של תוספת חיים בזכות העזרה לעני:

תלמיד חכם אחד שהיה מחזר אחרי מצות הכנסת אורחים, והיה מוכן למסור נפשו עבור מצוה קדושה זו, נשאל ע"י ידידיו: והלא תלמוד תורה כנגד כולם?!

השיב להם: אספר לכם דבר מה ותבינו, לפני מספר ימים הייתי חולה במצב קשה מאוד, לפתע הרגשתי שנשמתי עולה לבית דין של מעלה, והתחילו לדון אותי, והנה אני רואה אדם זקן הבא לקראתי ומסר לדיינים פתק, הדיינים קראו את הפתק ומיד יצא כרוז שאמר לי: חזור לעולמך! יצאתי מבית הדין ולא ידעתי לאן אני הולך, והנה שוב ניצב לידי אותו זקן

מכמה למודים, ובעז"ה עלה בידי לכמה וכמה אנשים שרצו לעשות כמעשהו, והכרחתי איתם למשא ומתן, ובעז"ה מחזיקים לי מזכה בזה ובבא, והעיקר שלא יתעצל בשום עסק, וידע בעת שהוא עצל במו"מ גם הלימוד שלו בעצלות, וע"ז ג"כ נאמר (משלי לא, כו) ולחם עצלות לא תאכל. עבלה"ק

(והנה בודאי אין הדברים אמורים לאברכים אשר תורתם אומנתם באמת, וממיתים עצמם באהלה של תורה, כמו שמודגש כמה פעמים באגרתו שהיא לבעלי בתים העוסקים במסחר)

חשיבות התורה עם שאר המצוות

בענין זה נכון להעתיק מה שכתב בליקוטי מהרי"ח (על סדר ברכת השחר) שהרה"ק הרבי ר' זושא זי"ע פעם אחת בא לאיזה עיר, והיה שם איש אחד שהיה עוסק בתורה אבל לא בגמילות חסדים, ובא אצלו הרה"ק הרבי ר' זושא זי"ע וביקש ממנו שיקבץ בעבורו מעות, והשיב האיש הנ"ל: שאין רצונו לבטל מתלמוד תורה כי תלמוד תורה כנגד כולם! ואמר לו הרה"ק: שיוספר לו איזה מעשה, בעיר אחת היה עשיר אחד וקנה בגד עליון שקורין טיליפ (פעלטיין) יפה מאוד, וכאשר בא לבית הכנסת מלוכב בטיליפ, ותהום כל העיר מרוב יופיה, והיה שם איש עני ונתקנא מאוד על זה, ומכר כל אשר לו, וקנה גם כן טיליפ, וכאשר בא האיש עני לבית הכנסת מלוכב עם הטיליפ, ותצחק כל העיר, וחרה מאוד

הראה נא לי נעליך

סיפור המגיד הנודע הרה"ג ר' יעקב גלינסקי זצ"ל, בשנת ת"ש, מדינת פולין נחצתה לשני חלקים, בצד אחד שלטו הגרמנים ימ"ש, ובצד השני הרוסים, חלק מנס הצלת התורה היתה הפיכתה של מדינת ליטא למדינה עצמאית לפרק זמן קצר, שאז נמלטו לשם אלפי תלמידי ישיבות ורבניהם, בוילנא התגורר רבן של ישראל רבי חיים עוזר זצוק"ל, אשר נרתם לסייע לישיבות ולהמוני הפליטים.

הגאון רבי חזקיה מישקובסקי זצ"ל רבה של קריניק, שימש אז כמוציא ומביא וכיד ימינו של רבי חיים עוזר, וכונן שמוצאו של ר' יעקב היה מעיר קריניק, סידר לו הרב מישקובסקי שיוכל להכנס לרבי חיים עוזר, וסיפר ר' יעקב שכל אותו הלילה לא עצמתי עין, והכנתי דבר תורה, שהרי מן הסתם יבקשני לומר דבר חידוש.

בשעה המיועדת נכנסתי בדחילו ורחימו לחדר שדומה ללשכת הגזית, וכמעט שהחילותי לומר דבר תורה שהכנתי, אך רבי חיים עוזר הביט עלי ושאל: אמור נא לי בני, האם הנך מקבל מכתבים מהוריד לישיבה בביאלסטוק?! תהיתי בליבי מאימתי רבי חיים עוזר אחראי על הדואר הרוסי, אך להפתעתי רבן של בני הגולה הוסיף לשאול: האם יש לך בנד חס, האם החדר שבו הנך מתגורר כעת הוא מוסק כדבעי?! לא היתה לי ברירה והשבתי בחיוב.

ואמר לי: בוא ואראה לך את הדרך! שאלתי אותו: מי אדוני?! אמר לי: דע לך, שלפני ששים שנה כשהיית ילד קטן נודמנתי לעירך, והיה המנהג בעירכם שלאחר תפילת ליל שבת כל יהודי היה לוקח עני לביתו, ואני נשארתי לבדי כי לא היה מי שיאות להכניסני לביתו, היות ומבגדתי נדף ריח רע, והנה אתה ואביך יצאתם אחרונים, וראיתי שביקשת מאביך שיקח את העני הזה עמכם הביתה, ואביך ענה לך שאיננו מסכים בגלל הריח הרע הנודף מבגדתי, כך הלכתם לביתכם ועדיין נותרתי לבדי בביהכ"ג, כשהגעתם לבית אתה סירבת לאכול ואמרת: אם לא תביאו את העני לא אוכל לאכול עמכם בסעודה זו! אז שלחו אותך לקרוא לי ואכלתי עמכם, ובסעודה זו ניצלתי ממוות, כי היה זה אחר כמה ימים שלא בא מזון לפי.

לימים כשנפטרתי לבית עולמי הייתי מצפה מתי יגיע הזמן ואוכל לגמול עמך חסד, והיום שהגעת לבית דין, נגזרה עליך מיתה, ולכן הנה אנכי ניצב לקראתך ללמד עליך זכות ובפתק כתבתי, רבנו של עולם! גלוי וידוע לפניך, שכל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, ובזכות זה הוסיפו לי עוד שנתים...

סיים אותו תלמיד חכם את סיפור הנורא: הנכם רואים, כי קיבלתי שנתים של חיים במתנה בזכות החסד ותמיכה בעני, האם אפשר להפסיק אפילו רגע אחד מעשיית חסד?!

להגביה המעות ע"י קיום מצוות

הרה"ק השפת אמת זי"ע היה אומר על הכתוב (תני ב ה) לי הכסף ולי הזהב, ולכאורה כלום צריך השי"ת להתפאר בכך שהכסף והזהב שלו הם, וכי מה אינו שלו?! אלא כך הוא פשוטם של דברים, השי"ת אומר להם לישראל, שתפקידם היא לעשות את הכסף והזהב כך שיהיו 'לי', להגביהם אלי, על ידי קיום מצוות ומעשים טובים עם כספו.

רודף צדקה הקב"ה ממציא לו מעות
לעשות צדקה

החיד"א ז"ל בספרו חומת אגד, מפרש הכתוב ויקחו לי תרומה, במה שאמרו בגמרא (בבא בתרא מ, ב), רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד, משום דרודף צדקה ימצא צדקה?! אלא לומר לך, כל הרודף צדקה הקב"ה ממציא לו מעות לעשות מהם צדקה. וזה שנאמר 'ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו' לבו שהוא רודף צדקה, והיה שכרו 'תקחו את תרומתי' מכאן ואילך, שאני ממציא לו מעות לעשות צדקה.

להפריש שעה להתבודדות לה'

הרה"ק מאיזביצא זי"ע בספר מי השילוח מפרש, 'ויקחו לי תרומה', שצוה השי"ת שכל אחד יפריש לעצמו שעה מובדלת לה' בכל יום ולהתבודד בעבודת השי"ת.

אז ביקש ממני רבי חיים עוזר להתקרב אליו, מיד התקרבותי, וביקש: 'הראה לי בבקשה את נעליך', גאון הדור רכן על הנעל ובדקה היטב, ואח"כ רכן על הנעל השנייה, מיד הוציא מכיסו סכום כסף שאותו העניק לי, הוסיף ואמר: דע לך בני שביתי פתוח לפניך עשרים וארבע שעות ביממה! סיים ר' יעקב: 'כל חיי מלויים אותי המילים הנפלאות והרחומות של גאון הדור ומנהיגו, ביתי פתוח לפניך כאומר ליכי פתוח לפניך'.

זה ספר תולדות האדם

מספרים על הגה"ק רבי חיים עוזר זצוק"ל, שאמר: בילדותי חשבתי שעבודת ה' החשובה והנשגבה היא לחבר ספרים, אך כהיום הבנתי כבר כי עבודת השי"ת הנעלה ביותר והיקר בעיני ה' הוא לדאוג לפרנסתם של היתומים והאלמנות ובני ישיבה דלים, בבחינת 'זה ספר תולדות אדם'.

וכן מספרים על הגה"ק רבי אליהו חיים מלאדו זצוק"ל, פעם שאלו אחד מהרבנים היכן החיבורים של כבוד תורתו?! הזדו רבה של לאדו ופתח פנקס עבה עם אלפי שמות של יהודים עניים שנתמכו על ידו, ואמר לו: אלז הם חיבורי, זה ספר תולדות אדם!

וְצִפִּית אֶתְּךָ זֶהְבִּי וְעָשִׂיתָ לִּי זֶרֶב סָבִיב (כה, כד).

וכיוצא, 'מבית ומחוץ תצפנו', והיינו 'מבית' הוא נקיות מן איסורים הנמצאים בבית, שהם תולעים ויתושים, 'ומחוץ' הוא נקיות מן איסורין של גזל וגניבה וכיוצא שהם דברים הנעשים בחוץ, כמשא ומתן ומלאכה שנעשים בחניות ובשוקים, 'ועשית לו זר זהב סביב' שתזמין עליו אורחים טובים. יראי ה' שהם נחשבים עמרה לשלחן.

שולחנו בתכלית הכשרות עם אורחים

בספר עוד יוסף חי מביא כאן רמז נאה, איך צריך להיראות זה השולחן אשר לפני ה', 'א אידישע טיש', היינו שתביא על השולחן מאכל ומשקה נקי מתערובת איסור של תולעים, ושל תערובת בשר בחלב וכיוצא, וגם נקי מגזל וגניבה

פרשת זכור

מכל הנסים והנפלאות שעשה עמנו השי"ת, רק יציאת מצרים וזכירת עמלק, אולי כי הנס הגדול מכל הנסים היה, שניצלו אפילו בהיותם בשפלות מצבם, כמו שמצינו ביציאת מצרים, שהיו בשפל המצב מאד ולא היה יכולים להתפלל, וכמו שכתבו בזוה"ק שהדיבור היה בגלות, רק אנחה בלבד, וכמו שנאמר (שמות ב, כג) ויאנחו ויזעקו, אך מה שבטחו בה', ובה' התהלל נפשם, כי ירחם עליהם ומאשפות דלותם ירומם, זכו להישועה, כי הבוטח בה' ישוגב, וכמו כן בעמלק, שהיה מעציבם ומשפילים שפגמו בהחטאים דלא מהני תשובה, ומה לכם עוד לזעוק אל המלך, ועכ"ז היה מסתכלים כלפי מעלה, ובוטחים כי ברוב רחמיו וחסדיו יקבל אותם, וזו זכו להישועה, וזהו ענין הזכירה, שתמיד נזכיר זאת ונחזק את עצמינו בכל מקום

לבטל הגאווה הבא מעמלק הוא יצה"ר

בספר מגן אברהם (פרשת תצוה) מבאר הטעם שקורין פרשת זכור בשבת קודם פורים, שהוא העת של מחיית עמלק, שהוא כמו השבת שקודם ברית מילה שנקרא 'שבת זכור', (דגם במצות מחיית עמלק נצטוו על הזכירה, זכור תזכור את אשר עשה לך עמלק), ולכן מתחיל היום הענין של מחיית עמלק הוא היצר הרע המכשיל את האדם בעון הגאווה, וצריך האדם לכבולו ממנו ולהשפיל ולהכניע עצמו בבחינת מה ואין, בכדי שיגרום שלימות בהשם וכסא.

הקב"ה מקבל גם השפלים

בספר תפארת שמואל (לפרשת זכור) כתב כביאור הענין שנצטוינו לזכור תמיד

לבוא לידי הכרה ברורה שהכל הוא מהשגחתו הפרטית של הקב"ה, וכמי שהאריך הרמב"ן ז"ל בכמה מקומות שאין דרך הטבע כלל, כי הכל מאתו ית"ש.

ובכל זמן ובאיזה מצב שאנו עומדים, כי השי"ת כל יכול ויקבל גם להשפל כמוני.

מחיית עמלק בכח האמונה בהשגחה הפרטית

להתמלא בבושה ויראת אלוקים

בספר חידושי הרי"ם (לפרשת זכור) מבאר, התורה צוותה על מחיית עמלק, והתורה נותנת טעם לדבר משום שעמלק לא היה ירא שמים, ירא אלקים (דברים כה, יח), שלא היה לו בושה לפני השי"ת, ואם כן איך לא נבוש, כי על מחיית זכור של רשע כזה תלטה התורה עיקר הטעם בגלל שאינו ירא אלקים, ולא היה לו בושה לפני הקב"ה, והלא על כל אחד ואחד מישראל להתמלאות בושה ויראה מהקב"ה ולהתרחק ככל האפשר מבחינת עמלק.

כפי מחיית עמלק שבו כך ימחה ה' זכר עמלק

הרה"ק בעל יסוד העבודה מסלאנים זי"ע (מובא בתורת אבות לפרשת זכור) אמר על הכתוב (שמות יז, יד) מחה אמחה את זכר עמלק, וצריך ביאור כפל אומרו 'מחה אמחה', ומבאר, כפל הלשון מרמז, כי לפי ערך האתערותא דלתתא שתעשה למחות את העמלק שבך, כן תזכה לסייעתא דשמיא שאני אמחה את זכר עמלק.

בספר תורת מהרי"ן (פרשת תצוה) למרא דארעא דישראל הגה"ק מהרי"ן דושינסקיא זי"ע, על הכתוב (דברים כה יט) תמחה את זכר עמלק 'מתחת השמים' לא תשכח, וצריך ביאור למה דווקא מתחת השמים. וי"ל דהנה עמלק בא לקרר את עם ישראל מעבודת ה', לומר שהכל בא דרך מקרה, כאמור 'אשר קרך בדרך', מלשון מקרה, כדעת הכופרים בהשגחת הבורא ית"ש, וכן מצינו במדרש (אסתר רבה ת, ה) על הפסוק (אסתר ד, ז) 'ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו', קרהו, אמר להתך אמור לה, בן בנו של קרהו בא עליכם, הלוא הוא דכתיב אשר קרך בדרך, הכוונה וכיון שהוא בן בנו של אותו רשע, לכן אין פחד אלקים לנגד עיניו, וחושב שהכל מקרה הוא, ולית דין ולית דיון לכן חושב מחשבות און לאבד את כלל ישראל.

וזהו שאמר הכתוב 'תמחה את זכר עמלק מתחת השמים', מה שעמלק הזכיר והורה לכם שהכל הוא 'מתחת השמים', דרך הטבע והמקרה, זה צריך למחות ולעקור מן השורש דיעה נפסדה זו, וצריכים

פודים

קדיאת המגילה

אסתר), מגילה זאת שנכתבה ברוח הקודש, ויש בה רוי דרוין ושמות מופלאים למחות שם עמלק מלב ישראל, שיהיה להם לב אחד לאביהם שבשמים.

מביע אהבת ה' לבניי

הרה"ק מליסקא זי"ע בספר הישר והטוב, מבאר הטעם שהמגילה נקראת 'אגרת', דהנה במגילה זו נרמזו באמת כל עניני הסטרא אחרא, וגם הצלת ישראל מהם, והיא מורה על מחיית עמלק שיהיה לעתיד לבא, והנה זה נדמה לנו כמו אגרת שאדם שנמצא במרחקים שולח לבנו או לאשתו, עד שיבוא אל ביתו, ואם אדם אחר קורא האגרת אינו מבין מתיקת הדבר, שהרי מכתב זו אינה שלוחה אליו, וזר לא יבין ההתרגשות שיש בין השורות, רק הם בעצמם מרגישים התענוג הגדול שיש בו, וכן היא מגילת פורים, שיש במגילה זו ובכל המעשים שמות הקדושים, שמורים אהבת שמו יתברך עלינו.

כח בקדיאת המגילה לתקן את הדרכים

בספר חסד לאברהם (שקלים ד"ה באחד, דף ס"ד) מבאר המשנה (שקלים א, א) בחמשה עשר בו קורין את המגילה ומתקנין את הדרכים, רמז שיש בכחו של אדם

אין אות במגילת אסתר שאין טמון בו ישועות

הרה"ק מסאטמאר זי"ע אמר בשם זקינו הרה"ק הישמוח משה זי"ע כי אין אות במגילת אסתר שאין טמון בו ישועות לכלל ישראל. (חוקי חיים).

ע"י קדיאת המגילה יצו ה' ברכה באסמיק

הרה"ק השר שלום מבעלזא זי"ע אמר רמו נאה, למגילת אסתר יש ג' שמות, א'גרת ס'פר מגילה שהם ראשי תיבות אס"ם, רמו שעל ידי קריאת המגילה יצו ה' אתך את הברכה באסמיקך, ששולח השפעות טובות, ורק צריך להושיט את ידו, ולהיות כלי מחזיק ברכה, שההשפעות יתקיימו בידו ולא יאבדו.

לעודד החסדים של ימי מרדכי ואסתר

בקדושת לוי (לחנוכה קדושה שניה) כתב, לכן קורין מגילת אסתר, כי אנו מעוררין החסדים בקריאת המגילה שיהיה גם עכשיו אלו החסדים שיעשה עמנו כמו בימי מרדכי ואסתר.

נכתבה ברוח הקודש

הרה"ק מקאמרנא זי"ע כתב דבר נפלא (בחדמה לפי' כתם אופיר על מגלת

שלא השתחווה לו, מדוע החליט להשמיד את כל היהודים?!

בזכות קריאת המגילה לתקן את הדרכים המקולקלים.

תיקון לחטאים חמורים

ויותר מזה כתב בספר שארית ישראל (שער הזמנים שער ב' לפורים ד"ה אף) בקריאת 'המגילה' יש תיקון לכל הגילויים, גילוי עריות ח"ו.

רצה להרוג היהודים שלא יתפללו להצלת מרדכי

האלשיך הק' על הפסוק (אסתר ג, ו) ויבו בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי. ולכאורה קשה אם המן רצה משנאתו להרוג את מרדכי משום

אלא ההסבר הוא כך, הדרך הוא שאם אדם מישראל נמצא בצרה, אחרים מתפללים בעדו להצלתו, כי האדם בעצמו אינו יכול לעזור לבדו, שהרי אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים. לכן רצה המן שהיה מלא שנאה על מרדכי שלא רצה לכרוע לפניו, לשלוח יד במרדכי, אבל לאחר שקיבל ידיעות על דרכם של ישראל שאחד מתפלל ועוזר להצלתו של השני, 'יבו בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו, כי הגידו לו את עם מרדכי', ספרו לו כי עמו יחוש להצלתו, ולא יוכל לו למרדכי, לכן 'ויבקש המן להשמיד את כל היהודים עם מרדכי', כי אם כולם יהיו בצרה, אז כולם יהיו בבחינת אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, ואזי יכול לו למרדכי.

משלוח מנות ומתנות לאביונים

בכח הצדקה מציל עצמו משטן ופגע דע

בספר אור המאיר (ביאור מגילת אסתר) מבאר המדרש (ילקוט משלי תקמ"ד) אם כל המועדים יהיו בטלים ימי פורים לא נבטלים, ואמת כן הוא הכוונה, אשר בכל

מציל נפשו משאול

בספר אמרי נועם (פרשת צו ולפורים) כתב, כי מנו"ת ראשי תיבות ו'הצלת נ'פשי מ'שאול ת'חתייה (תהלים פו, יג). (היוצא לנו מזה שבכל עת וזמן שנותנים אוכל ומנות ליהודים זוכים להנצל משאול תחתיה)

מעשה הנדיבות, ליתן מתנות לאביונים להחיות הנדכאים, לחזור אחריהם וליתן להם בנדבת הלב, ועוד יותר גם לפור מנות לאהובים וריעים, ובאתערותא דלתתא אתער לעילא שורש הנדיבות מאתו ית', הנשרש ביום הזה לעולמי עד.

מבטלים כל מיני חולאים

בספר אמרי נועם (פרשת צו ולפורים) כתב, על ידי מצות משלוח מנות ומתנות לאביונים מבטלים תתק"ג מיני חולאים עכ"ל. – ובפרט בזמן כזה שנתרבו חולאים חדשים בעולם אשר לא שערום אבותינו, שאין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתה, וגורם צער גדול ועגמת נפש לבני ישראל בכל מקומות מושבותיהם, ויעזור השי"ת שיכנים חולי זה שנתחדש עתה ברשימת ה'תתק"ד מיני חולאים, אשר יתבטלו ולא יזכרו לעולם.

אהבת הכסף ביום הזה

בשנה הראשונה לכיאתו של הרה"ק מאפטא זי"ע ליאמי לרבנות, שלחו לו אנשי העיר בפורים משלוח מנות דיגרי זהב, והרה"ק לקח את הדיגרים והשתעשע בהם, ובנו הרה"ק רבי יצחק מאיר מדזינקוב זי"ע, התפלא שידע את אביו לשונא בצע ומעוררו מאם את הממון, ופנה לאביו בשאלה: כלום שנית, אבא, את מידתך

שנה ושנה בהניע ימי הפורים, נתגלה מחדש אותה ההארה שהיה בימי מרכי ואסתר כנודע למשכילים.

ומוסיף בזה: ולכן מצוה עלינו להרכות בצדקה ביום הזה, בכדי לקיים אותה ההארה שנתגלה גם עתה כאמצעות סיפור המגילה והארת היום, והכל תולה בנתינת הצדקה אשר מקום שורשה ביסוד עליון, ובפרט ביום הזה רומז הצדקה ליסוד ראבא', וכן כל הפושט יד נותנים לו (שו"ע סי' תרצד ס"ג), ותועלתו גדולה במאוד להציל את עצמו משטן ופגע רע, וכאשר נודע שהצדקה מצייל ממות.

וכתב עוד בזה: ואני אמרתי רמו, שלכן נאמר במגילה זאת 'ומתנות לאביונים' ולא 'מנות', להורות האמור, והיה מעשה הצדקה שלום להצילו ממות, ולכן כתבו אותיות 'תנו' בין שתי אותיות 'מת', לרמוז אשר במה שמקיים 'תנו' מפריד צירוף 'מת', נעשה צירוף טוב 'מתנות'.

ע"י מעשה הנדיבות מתעורר שורש הנדיבות

הרה"ק ר' לייבעלע איוגער זי"ע מלובלין בספר תורת אמת (תרכ"ו ד"ה ארפא) כתב, הנה 'לבוש' מצות פורים היא משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, כי עיקר הנס של פורים היה רק מצד אתערותא דלעילא, להושיע אף בלי שום זכות מלתתא, לכן מעוררים אנתנו בכל פורים את שורש הקדושה הזאת על ידי

להם רק מה שנחשב בעיני לאין ואפס, ולכן נתתי את לבי היום להכניס את אהבת הכסף בלבי, וכשיגיע החשק אל הכסף למרום קצו, אז אחלקנו לעניים.

לשנא את הכסף? השיבו הצדיק: כל השנה כולה אני מבזה את הזהב ואינו נחשב בעיני לכולום, אבל עכשיו שמצות היום ליתן מתנות לאביונים, ונמצא שאתן

חייב איניש לבסומי

ליבשה לרבי יהודה הלוי, אומרים 'מבטן לשמך הם נימולים', ופירוש דמצות מילה היא לשמה יותר משאר מצוות. דהנה ברמב"ם (פ"ב מהלכות גירושין ה"ב) דפנימיות איש הישראלי רוצה להיות טוב, אך בחיצוניות אפשר שאינו רוצה, ותינוק קטן שאין לו דעת, ואין לו רק פנימיות דהיינו נקודה שבלב עומק העשירי שבלב, ושם מחשבתו קודש כולו כליל לה', וע"כ מצוות מילה (שהיא מצות התינוק כמו שכתב באבני נזר (יו"ד ה"ב ס"י של"ט, ס"ק ט') הוא לשמה גמור בלי צד פניה ומחשבה זרה.

והנה כתוב (דברים כה, ט) 'זכור אשר עשה לך עמלק, ופעולת עמלק ימ"ש היתה להכניס פניות, דאפילו כשעושה האדם מצוות תהיה כוונתו לעצמו, וזה זכור את אשר עשה לך', שעשה שכל אשר תעשה יהיה לך, וע"כ בפורים המצוה 'לבסומי עד דלא ידע', ויקיים את המצווה בלא דעת כמו רך הנימול, ואין לך לשמה גדול מזה.

במסירות נפש

מסופר על הרה"ק מבארדימשוב זי"ע שהיה לו כד גדול על שולחנו,

תשובה מאהבה להפוך זדונות לזכויות

בספר ארץ צבי להגאון מקאזיגלוב זצוק"ל מבאר הגמרא (מגילה ו, ב) מחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, נראה דבפורים מתעוררת אהבה, כמו שאמרו בגמרא (שבת פח, א) הדר קבלוה בימי אחשורוש, ופרש"י מאהבת הנס, וככה בכל שנה מתעורר כח זה, והשמחה היא המעוררת לזה, וחייב איניש לבסומי עד שיבוא למדרגת תשובה מאהבה, שיתפכו זדונות לזכויות (יומא פו, ב), ולא יהיה לו נפקא מינה 'בין ארור המן, היינו בין זמן החטא, שהרבה לפשוע ח"ו עד שנעשה בגדר ארור המן, שנשתרשו בו כוחות עמלק, אשר המן ימ"ש משורשו פורה, 'לברוך מרדכי' היינו זמני המצוות ומעשים טובים כמדרגה גבוהה כעין מדרגת מרדכי, כי על ידי תשובה מאהבה גם זדונות חמורות נהפכות לזכויות, לבחינת ברוך מרדכי.

לבסומי לקיים המצוות בלי דעת

ובאופן אחר מבאר הגאון מקאזיגלוב בארץ צבי, דהנה בפיוט יום

אין אונס

וכבר כתב בזה בספר תפארת שלמה (ליקוטים) על הפסוק (אסתר א, ח) 'והשתיה כדת אין אונס', פי' אף על פי שהשתיה 'כדת' הוא בפורים, כי חייב אינש לבסומי בפוריא, אך 'אין אונס', כי אינו צריך לאנוס עצמו, וישמור בעצמו ובנפשו. הרי שאין זה נכון שיעמיד עצמו בסכנה, או להפריע שמחת יו"ט לו ולכל בני ביתו, רק יתבונן תחילה שהשתיה תהיה כדת וכראוי וכנכון.

לבסומי ולא להשתכר

הרה"ק החידושי הרי"ם זי"ע היה שונא שכרות, ואמר כי מותר אדם מן הבהמה הוא השכל והדעת, ובשעה שהוא שיכור אין בו דעת.

פעם אחת בפורים בא אליו פנימה אחד מגדולי החסידים, הרה"ח ר' חיים איטשע ז"ל מלאדז', שהיה מבוסס קצת, ואמר לו הרה"ק בלשון קדשו: 'הע חיים איטשע שיכור!' והשיב החסיד: הלא אמרו חייב אינש לבסומי בפוריא?! השיבו הרה"ק: לא אמרו בנמרא 'חייב להשתכר' אלא 'מיחייב לבסומי', ס'שטייט דאך נישט 'חייב' ס'שטייט 'מיחייב', דהיינו שחייב אדם לבסומי, ולא להשתכר, שצריך להיות מבוסס ולא שיכור.

וכל אחד שהביא לו משלוח מנות יין או יי"ש או מע"ד, שפכו לתוך הכד הגדול, והכל נתערב ביחד, וכידוע שברוך כלל יש בזה סכנה חמורה לשתות עירוב של כמה יינות ובפרט יי"ש שזה פיקוח נפש ממש, אבל הרה"ק מבארדיטשוב נענה ואמר חכמינו אמרו 'מיחייב אינש לבסומי בפוריא', ואם חכמים אמרו כך, הרי שצריך למסור את הנפש, ותיכף שתה את כל הכד הגדול.

להזהר שלא לבטל שמחת החג

אמנם הרבה צדיקים היו מעוררים שלא לשתות יותר מן המידה, וכמו כן יעלה על ליבו קצת מדת הרחמנות על אשתו ובני ביתו, כמה הם טורחים שבועות מקודם כדי להכין התחפושת (פארשטעלכין) לכל הילדים, וגם טורחים להכין סעודה רחבה כיד המלך, ואם האב משתכר באופן נורא עד שאינו מרגיש בטוב, יכול להרוס כל שמחתם, ונהפך שמחתם לתוגה רח"ל.

ובדרך מליצה אפשר לומר, שבנמרא נאמר 'מיחייב אדם לבסומי בפוריא', אבל לא אמרו מיחייב אינש להשתגע בפוריא, והלא גם בפסח שנצטוו לשתות ד' כוסות, לא מצינו אדם שיתגלגל כליל הפסח ברחובות עיר בשכרון ואיבוד החושים, ולעומת זאת רואים בני ישראל הבאים להתעלות בפסח מחמת השתיה, ועד"ז צריך להיות השתיה ביום הפורים.

השפעות החג

דאורייתא, מ"מ כיון שיש לו עיקר מן התורה, לאו כל אדם זוכה להיאחו בקדושה. אך כשאדם עושה שמחה שזה יו"ט שלו, כודאי יש לו אחיזה בו, אפילו יהיה מי שיהיה, כיון דכל מציאות היו"ט היא רק בסיבתו. וע"כ יכולין להיושע אז, והיינו מעמא דפורים שהוא יו"ט דרבנן, שאין לו עיקר מדאורייתא, יש לכל אחד אחיזה בו - שכל אחד מישראל ניצל מנס זה - וחשיב כל אחד מישראל כמו בעל שמחה, שפתוחין לפניו כל שערי שמים, על כן בנקל אז להיושע בתפילה.

בפורים משיגים חיים חדשים

בספר שם משמואל (פרשת תצוה שנת תרע"ה) מבאר מהו ענין שמחת פורים, נראה לומר על פי דברי המדרש (שמות רבה לו) דבית המקדש היה משוש כל הארץ, משום שלא היה אחד מישראל מיצר כשהיה בית המקדש קיים, למה שהיה אדם נכנס לשם מלא עוונות, והיה מקריב קרבן ומתכפר לו, אין שמחה גדולה מזו שהיה יוצא צדיק. והנה ישראל היו נמכרים להריגה, וכתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב (אסתר ה, ח), אלא שהשיגו חיים חדשים מעולם הנעלם באמצעות מרדכי ואסתר, וכקמן שנוגד דמו, וא"כ העוונות שהיו בידם מכבר שוב אין נחשבים כלל, קל וחומר

כל אחד נושע בפורים בתפלתו

בספר ארץ צבי להגאון מקאזוגלוב זצוק"ל כתב, שמעתי בשם החידושי הרי"ם ז"ל, דבפורים יכול כל אחד - בלי שום הבדל באיזה בחינה ומדריגה ושפלות שהוא נמצא - להיושע בישיועה שלמה, על ידי תפילה, עכ"ד.

ומוסיף הגאון הנ"ל הטעם בזה, דהנה איתא בשם הרה"ק רבי אורי מסטרליסק זי"ע, דמי שהוא בעל שמחה פתוחין לפניו כל שערי שמים, ויכול להוושע בכל מה שליבו חפץ, עכדה"ק. ולכאורה גם בכל יום טוב כל איש ישראל הוא בעל שמחה, ועוד יותר דיום טוב הוא מצות עשה דרבים (וכמש"כ המג"א סי' תמ"ו), אמנם צריך לומר דלא לכל אדם יש אחיזה ביום טוב, כמבואר במרדכי (פרק ערבי פסחים בשם פסקתא) דרשעים בגיהנם יש להם מנוחה בשבת וראש חודש, ולא ביום טוב, ולכאורה יש להקשות בזה, דהא בנמרא (זכחים זא, א) מבואר דיום טוב מקודש יותר משבת, וא"כ ראוי שיועיל יותר משבת. ומתריך, דתיקונו זהו קלקולו, דכיון דמעלתו גבוהה מאד, אין לרשע אחיזה בקדושת יום טוב, ואינו יכול לקבל תועלת מיום טוב, ורק מי שיש לו אחיזה ביו"ט מקבל ממנו.

וככה בנדרון דידן, ואפילו ביו"ט שני של גלויות, שקדושתו נמוכה מיו"ט

המדריגה שאפשר לבוא על ידי קיום מצוות היום.

כף אחד יכול להתקרב לה'

בספר שם משמאל (פרשת תצוה שושן פורים) מביא על הכתוב (משלי כה, כח) עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצור לרוחו, כי האדם הפרוץ במעשיו הרי הוא כעיר פרוץ בלי חומה, דהיינו שכוחות חיצוניים יכולין להזדווג לו, וע"כ אי אפשר שתשרה עליו הארה עליונה, כמו שאי אפשר שיהיה יו"ט בעת סיהרא איננה באשלמותא (שאין יו"ט חל רק באמצע החודש כאשר הלבנה בשלימותה ותפארתה), אך בפורים יהיה מי שיהיה, אפילו מי שהיה עד כה כעיר פרוצה אין חומה, הוטא ובעל מדריגה קטנה, נמי נותנין לו מן השמים, אבל בתנאי הדבר תלוי, אם רק רוצה בכל לב לקבל.

מקבץ כל הפעולות ומתהפכים לטובה

בספר סוד ישרים (אות ז) כתב, בימין המן נאמר (אסתר ג, ז) הפיל 'פור' הוא הגורל לפני המן וגו', 'פור' הוא מלשון 'פירורים', היינו שהש"ת מקבץ כל הפעולות הדקים והקטנים מכל ישראל, ומעלה אותם אצלו, ומראה איך שהם הכל כבוד שמים.

וזה הוא שנאמר כאן 'לך כנוס את כל היהודים הנמצאים' וגו', היינו שיקבץ כל אלו הפעולות הקטנים, ומכל אלו

משינוי השם שכתב הרמב"ם (הלכות תשובה ב, ד) שנחשב שאינו אותו האיש שעשה אותן המעשים הקודמים, וא"כ אין לך שמחה גדולה מזו שיצאו צדיקים, קל וחומר מהקרבת הקרבן.

ומסיים בדברים נפלאים: וזה נשאר לדורות, שבכל שנה בהגיע יום הפורים בני ישראל משיגים חיים חדשים, ובקטנים שנולדו, ועל כן 'כל הפושט יד נותנים לו', ובעבור זה נולדת שמחה בלב איש, ואין שמחה גדולה מזו.

הקרובים והרחוקים

החידושי הרי"ם מפרש הכתוב (אסתר ט, ב) וישלח ספרים אל כל היהודים הקרובים והרחוקים, 'הקרובים' הם צדיקים גמורים, 'והרחוקים' שהיו רשעים וחזרו בתשובה (עי' ברכות לד, ב). **כי בפורים נתעזר הארה גדולה בעולם, שאפילו הרשעים חזרו בתשובה שלימה.**

סליחה וכפרה לא מצד מעשינו

בספר שפת אמת כתב, איתא כי פורים כמו יום הכיפורים, דכמו ביום הכיפורים באין למעלה מהטבע, על ידי ביטול הגוף אכילה ושתיה, וקיום מצות ועניתם את נפשותיכם, שעל ידי זה באים לעלמא דחירות, ויש בו סליחת עוונות, כמו כן בפורים על ידי משתה ושמחה יכולין לבוא גם כן לזה בעזר עליון שלא מצד מעשינו. הרי לנו גודל

שהיתה אז התגברות הדינים על עם ישראל, ובתשובתם הכניעו הדינים, ועל כן מצות היום בשמחה, כי בכח השמחה אפשר לבטל הדינים, וזהו 'פורים' מלשון (פסחים כא, א) 'מפרר' זוורה את הדינים לרוח.

הפעולות נעשה חשבון גדול, עד שאומר השי"ת שכבר כיררו ישראל את עצמם כל צרכם די והותר, והגיע העת להאיר להם אהבה רבה כמו שהוא באמת מצדו ית', וממילא נתבטל מזה קליפת עמלק.

זוכה בגורל בפני עצמו

לעקור בחינת המן מקרבנו

בספר קובץ אליהו להגה"ח ר' חיים אליהו שמערנבערג זצ"ל, מביא בשם הרה"ק בעל דברי שמואל מסלאנים זי"ע, על מה שאנו אומרים 'ארור המן, ארורים כל הרשעים', 'ווי קאן מען דאס בעטן, אז מען איז אליין דער המן אליין דער רשע'?! (אך יכולים לבקש על זה, הלא הוא עצמו יש בו בחינת המן הרשע, דהיינו שיש בו עבירות וחטאים). אלא זהו תפלתינו ובקשתו, אם יש בי' א' שטיק המן זאל ער אויס געריסען ווערן' (אם יש בו חלק של המן יתבטל ויתעקר ממנו).

עינים טובות

הרה"ק הבית אברהם מסלאנים זי"ע אמר בפורים תרפ"ט בעיר טבריא, לאחד שהיה מלמד לילדים את מלאכת הכתיבה, 'ואתם כתבו על היהודים', 'איר זאלט אריין שרייבין און אידישע קינדער כטוב בעיניכם זיי זאלען האבען גוטע אויגן' (תכתבו בתוך ילדי ישראל, 'כטוב בעיניכם', שהיו להם עינים טובים, שישמרו על העינים שלהם).

הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע בספר רסיסי לילה (אות לא) מבאר פורים אין צריך קדושת ישראל, שהרי מצותו בשכרות עד דלא ידע שאין מקום להשתדלות, רק אותו יום זכה בגורל מעצמו, כמו מי שמרויח בגורל (לאטערי) בלא יגיעה כלל.

הארה לדורות עולם

הרה"ק רבי לייבעלע אייגר זי"ע מלובלין בספרו תורת אמת מבאר הכתוב (אסתר ט, כה) 'וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים', היינו הארה הגדולה שהיה להם אז הנקרא 'מי', לא יעברו לדורי דורות, שתמיד יאיר בפורים הארה זו בפנימיות נפשות ישראל, וזהו 'מתוך היהודים'.

בכח השמחה מבטלים הקטרגים

בספר תורת אבות (אות יא) מביא בשם הרה"ק בעל יסוד העבודה מסלאנים זי"ע, בביאור ענין הנם של פורים,

ושאל אותם: מנין יודעים אנו כי כל כוונתו של המן היתה למען נחוג ונשמח את יום הפורים?? ותלמידיו נשאלו דוממים וחיכו למענה פיו. עמד ואמר: הלא מקרא מפורש הוא (אסתר ג, ח) 'ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים' שמסתובבים והולכים הם בין הגלויות, 'ודתיהם שונות מכל עם' יש להם חגים מכל העמים, חנוכה מאנטיזכוס, פסח מפרעה, 'ואת דתי המלך אינם עושים' אתה אדוני המלך עוד לא הבאת להם חג כלשהו. 'אם על המלך טוב יכתב לאבדם', ואז ודאי ינצלו הם בכח התפילות והתעניות, וממילא יהיה להם חג גם ממך...

'א פרייליכן פורים', יהי רצון שזוכה לפעול שפע ברכה והצלחה בכל הענינים, וכל בני ישראל בכל מקומות מושבותיהם יוושעו בכל ההשפעות הטובות.

יוצא מהשק של יצה"ר ומתמלא שמחה

הרה"ק החידושי הרי"ם זי"ע אמר, כל השנה זה דרכו כסל למו של יצר הרע, שמאנה לכל אדם ומכניסו לשקו, ובפורים נפתח השק, 'פתחת שקי ותאזרני שמחה' (תהלים ל, יב), שעל ידי הסרת השק מגיעים לשמחה של מצוה, ועל כן כשמגיע חג פורים, פותח האדם את השק וחוגר ואוזר את עצמו בשמחה. וכמו שמצינו במרדכי הצדיק שהסיר שקו מעליו, והלבישו אותו בכגדי מלכות.

כוונתו של המן לעשות חג

הגאון ר' מאיר שפירא זצוק"ל אב"ד לובלין ישב בחברת תלמידיו ביום הפורים, ובתוך השמחה הרבה שהיתה שם, עמד

קופת "דרך אמונה"

להפי פדכי - מזון ישעי

ע"ש רבותינו הק'

רבי פדכי פנדורנא ז"ע-רבי ישעי' פקדעסליד ז"ע
בגשיאצות הרה"צ רבי פאיד איהפד רוזנבוים שליט"א

בס"ד

הודעה חשובה

חלוקת חלות ומזונות וצרכי שבת מדי שבת בשבתו
למאות נפשות של אלמנות ויתומים בארץ הק' בעיר בית שמש עד לפתח ביתם
בליל שישי באופן של "מתן בסתר יכפה אף" ובדרך כבוד
**וגם לרבות חלוקת אלפי חלות ומזונות במחירי הפסד
שמסובסד על ידינו לאלפי עניי ארה"ק בכל עש"ק**

אברך השו"ך בניס רח"ל נכנס אל הרה"ק מבעלזא ז"ע
ובכה לפניו שהרופאים אומרים שאין לו יותר תקוה שיווליד בנים נענה הרה"ק:
"טייל אויס ברויט פאר ארעמעלייט וועסטו האבען קינדער" (תחלק לחם לעניים
ותיוושע בבן זכר) ובאותו שנה זכה לעשות ברית לבנו !!!

זכות 26 חלות עם מזונות לאלמנות (כמנין הוי"ה שם הרחמים) \$100

סגולת ח"י חלות ומזונות לאלמנות ויתומים המסוגל לישועות גלויים \$72

זכות חלות ומזונות למשפחה אחת של אלמנה ויתומים \$18

הרוצה ליטול חלק במצווה נשגבה זו ולהוושע בישועות גלויים
יכול להתקשר 24 שעות ביממה על "המתן בסתר" סיסטעם

בארה"ב - 1007-286-845 בענגלאנד - 7800-8124-020

יהודי יקר זכור !!!

השי"ת מבטיח אם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך !!!

ההיד"א במדבר קדמות:

הנותן לחם לעניים כאילו הקריב כל הקרבנות על גבי המזבח !!!

בעזרת השם יתברך
נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו
עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים

וקול שמחה
וקול כלה

קול ששון
קול חתן

שנת "לסימנא טבא ולגדיא יאה יהא לנו לכם עד העולם אמן"
קול אומרים הודו את ה' צבאות

לסימן טוב ולמזל טוב יהי לנו ולכל ישראל עד העולם אמן

מִשׁוֹשׁ דְּרוּדִים וּמִצֵּה לֹרֶת חֲתָנִים נִשְׁמַע בְּ-הַלִּינוּ
שִׁיר שִׁבְחַ וּרְוֹן וּרְנֵה לְדָה לְאֵל לֵי-יְמוֹשׁ מִפִּינוּ
וּבִמְקַה לֹרֶת נִבְרַךְ לְאֹלֹקֵינוּ וְלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח עַל-יְנוּ
לְהוֹדוּת לְמַלְכֵינוּ צוּרֵנוּ שְׁלֵא עֹזֵב חֲסֵדוֹ מֵאֲתָנוּ
מֵאִ"ז וְעַד עֵתָה חַיִּים חַ"ן וְחֲסֵד יִתְמַשֵּׁךְ עַל-יְנוּ
זֶה הַיּוֹם קוִינָנוּ הִגִּיעָנוּ שְׁמִחַתְךָ כְּלוֹלֹת צִאצְ-יְנוּ
סִימְנָא וּמִזְלָא טַבָּא לְמִשְׁרַת-פִּים בְּגִילָנוּ
יֵאִיר הַמַּאִ"ר לְזֶרַע קוֹדֶ"שׁ מִדְרַכֵּי אֲבוֹתֵינוּ
אֲנִשֵּׁי שְׁרֹמֵינוּ כְּבִדּוֹנוּ וְהִקְבְּצוּ לְשִׁמְחַתְנוּ

רַעִים אֲהוּבִים מִקְרֹבוֹ מִרְחֹק כְּבִדּוֹנוּ לְהִשְׁתַּף בְּשִׁמְחַתְנוּ
בְּשִׁמְחַת חֲתָן וְכֹלָה לְשׁוֹשׁ אֲתָנוּ מִשׁוֹשׁ בּוֹמֵן אֲפִרְיוֹנוּ
קְרוֹבֵינוּ וִידִידֵינוּ בּוֹאֵוּ בְּל"ב שְׁמ"ח כִּד מֵתְכַנְשֵׁן אֲבוֹתֵינוּ
הוֹד וְהוֹדֵר זֶר"ב טו"ב יִרְמַשֵּׁךְ לְבָאִים לְאֵהֲלֵינוּ
נְעוּרֵר כּוֹחֵם וּזְכוּתֵם הַגְּדוֹל הַמַּאִ"ר וּבֵא מִמְעוֹנָה עַל-יְנוּ
עֵת דְּרוּדִים יִתְעוּרֵר עֲלֵינוּ לְהַצְמִיחַ יִשְׁע-יָהּ בְּמַהֲרָה לְשִׁמְחֵנוּ
כְּבוֹד וּקְרֹן יִשְׂרָאֵל לְרוֹמֵם לְעַרְגַּת צִיּוֹן יְבִנְהָ בְיָמֵינוּ
אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן יֵאִיר בְּבִנְיָן בֵּירַת מִקְדְּשֵׁינוּ וּתְפַאֲרֵינוּ

הוא יום כלולת בני הבחור החתן המו"מ בתוי"א

הרב משולם זוסיא שליט"א

עב"ג הכלה הבתולה המהוללה

מרת רבקה נעכא תחי'

בת מחותני הגה"צ מוהר"ר חנוך העניך אשכנזי שליט"א
רב דביהמ"ד אבני צדק ושכונת עצי התמרים-קרית יואל
בן כ"ק מרן אדמו"ר מאלעסק שליט"א
וחתן כ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר שליט"א

אשר נחוג בעזרת השם יתברך למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת
ביום שלישי לס' ועשו לי מקדש וגו' (פ' תרומה) ד' אדר תשפ"א
בעיר קרית יואל יע"א

קבלת פנים אי"ה בשעה 5:00 החופה אי"ה בשעה 6:00

ולזאת אבקש מאהוביי ומכיריי דו"ש לבוא נא לשמוח אתנו יחד בשמחתנו
ויהא רעוא שבזכות אבותינו הק' זצלה"ה זי"ע יושפע משמחה זו
שמחות וישועות לכלל ולפרט ורוב נחת וכט"ס אכ"ר

הכ"ד ידידכם דושה"ט

מאיר איתמר רוזנבוים

בכ"ק אדמו"ר מקרעטשניף שליט"א
וחתן הגה"צ גאב"ד אודווארי שליט"א